

Dosarul nr. 2ra-1301/17

Instanța de fond: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău – N. Șova

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHIEIRE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Prus,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată la acțiunea lui Alexandru Prus
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Malexim” privind repunerea în termen
a acțiunii, anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, încasarea
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva decizie Curtii de Apel Chișinău din data de 06 decembrie 2016, prin
care s-a respins cererea de apel depusă de către Alexandru Prus, s-a menținut
hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din data de 16 octombrie 2015,

C O N S T A T Ă :

Alexandru Prus la data de 19 noiembrie 2013 a depus cerere de chemare în
judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Malexim” (*în continuare SRL „Malexim”*), prin care a solicitat anularea ordinului
nr. 44 din 26 iulie 2013 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, sub formă de
mustrare aspră, de a considera corect ordinul contestat ca fiind emis la 26 iulie 2013
și nu la 26 august 2013, repunerea în termen pentru depunerea cererii de chemare în
judecată, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea
cheltuielilor de judecată în mărime de 49, 55 lei (f.d.2, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamantul Alexandru Prus a indicat, că prin hotărârea
Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din data de 04 iulie 2013 a fost restabilit în
serviciu în calitate de specialist în secția cadre și jurist, iar la data de 26 iulie 2013
SRL „Malexim” a emis ordinul nr. 44 cu privire la aplicarea în privința sa a sancțiunii
disciplinare sub formă de mustrare aspră pentru absența fără motive întemeiate de la
lucru în timpul zilelor de muncă de 22 iulie 2013 - 24 iulie 2013.

Hotărârea judecătorească, prin care a fost restabilit la locul de muncă, SRL
„Malexim” a refuzat să o execute corespunzător, iar directorul întreprinderii a aplicat
în privința sa forța fizică, din care motive a fost impus la data de 04 iulie 2013, 22
iulie 2013, 23 iulie 2013 și 24 iulie 2013 să conteste acțiunile ilegale ale
administrației SRL „Malexim” privind limitarea dreptului său la muncă și aplicarea în
privința sa a violenței fizice.

Începând cu data de 04 iulie 2013, data restabilirii la serviciu și până la data de 19 septembrie 2013, eliberării ulterioare i s-a îngădit accesul la serviciu, inclusiv și în serviciul cadre, deși a fost restabilit.

În motivarea absențelor de la serviciu Alexandru Prus a indicat, că la data de 04-05 august 2013 și la data de 22 iulie 2013, în prima jumătate a zilei, i-a fost interzisă aflarea la locul de muncă, ce se confirmă prin plângerile depuse la 04 iulie 2013, 05 iulie 2013, în perioada 22-24 iulie 2013 în diferite organe de stat, inclusiv: Inspectoratul de Poliție din sectorul Ciocana, Procuratura sectorului Ciocana mun. Chișinău, precum și la Inspekția Muncii.

De asemenea, la 22 iulie 2013 în legătură cu amenințările în adresa sa, a fost nevoit să apeleze serviciul 902, ulterior deplasându-se la ora 16.00 la Inspectoratul de Poliție Ciocana, unde a dat explicații până la ora 17.30.

La data de 23 iunie 2013 a plecat de la serviciu la ora 18.00, conform programului de lucru.

La data de 24 iulie 2013 a plecat de la sediul SRL „Malexim” la ora 16.00, în scopul unei vizite la medicul de familie, care i-a acordat concediu medical începând cu data de 25 iulie 2013 din cauza spitalizării ca urmare a unei comotii cerebrale, cauzate la 04 iulie 2013 de către directorul SRL „Malexim”, Alexandru Dancenco. Ulterior s-a reîntors la sediul SRL „Malexim”, de unde a plecat la ora 18.00, conform programului de lucru.

La data de 05 august 2013 a intenționat să depună cererea către SRL „Malexim” cu anexarea certificatului ce confirmă faptul că la 24 iulie 2013 a vizitat medicul de familie, însă din motivul refuzului, din partea administrației întreprinderii de a primi cererea cu toate actele anexate, a fost nevoit să expedieze cererea sa cu scrisoare recomandată, prin intermediul oficiului poștal.

În opinia reclamantului toate acțiunile și inacțiunile administrației sunt efectuate în scopul eliberării sale din serviciu, astfel, sancțiunea disciplinară a fost aplicată ilegal și neîntemeiat, în legătură cu persecutarea sa pe criterii discriminatorii (refuzul în oferirea unor condiții egale de retribuirea muncii) și cu scop de răzbunare pentru adresarea în instanțele de judecată și la autoritățile publice pentru apărarea drepturilor încălcate prin aplicarea violenței fizice de către directorul SRL „Malexim”. De asemenea, i-au fost provocate suferințe morale considerabile.

Prin hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din 16 octombrie 2015, s-a repus în termen cererea de chemare în judecată, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru Prus împotriva SRL „Malexim” cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată (f.d. 59, 6670, vol.II).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 06 decembrie 2016 a respins cererea de apel depusă de către Alexandru Prus, a menținut hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din data de 16 octombrie 2015 (f.d. 245, 246-252, vol. II).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 02 mai 2017 Alexandru Prus a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și a tuturor încheierilor emise la data de 06 decembrie 2016, casarea hotărârii Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din data de 16 octombrie 2015, cu emiterea unei decizii noi privind admiterea acțiunii, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d. 23-34, vol.I). În motivarea recursului, recurentul

Alexandru Prus a indicat, că instanțele de judecată la emiterea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept material și moral.

La data de 29 iunie 2017 SRL „Malexim” a depus referință, completată ulterior, prin care a solicitat respingerea recursului declara de către Alexandru Prus, menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 06 decembrie 2016 (f.d. 48-52, vol.III).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 decembrie 2016, expediată în adresa recurentului la data de 21 decembrie 2016. Potrivit materialelor cauzei recurentul a făcut cunoștință cu decizia contestată la data de 01 martie 2017 (f.d. 2, vol.III)

Recursul, depus de Alexandru Prus la data de 02 martie 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Alexandru Prus este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Alexandru Prus asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Alexandru Prus inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Alexandru Prus, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas